

I Vårbrytningen

A.Strindberg

July 1-6, 2012

Detta utgör ett axplock ur Strindbergs produktion. Huruvida dessa någonsin tidigare varit publicerade under denna titel framgår ej av upplagan jag har. I själva verket framgår ingenting alls. Huvudrätterna serveras utan några sidorätter, aptitretare eller efterrätter. Bidragen är av ojämn kvalitet, vilket är bara att förvänta av en Strindberg, och vissa av dem tycks ha letats fram i botten av en djup tunna.

De huvudsakliga bidragen utgörs av sedelärande berättelser från studentlivet i Uppsala. Strindberg tecknar en deprimerande bild av lata och vilsekomna studenter som förslösar sin tid med i bästa fall allehanda upptåg, men oftast av ren initiativlöshet. Då och då glimmar det till och någon väljer flit framför flärd, men det bestående intrycket är av en parasiterande akademi bestående av lata odågor till studenter och förvirrade pedanter till professorer. En i sanning parasiterande värld utan något synbart berättigande.

Vyerna från skärgårdslivet är ofokuserade och de bidrag som återfinnes under den avslutande rubriken 'Här och där' tycks verkligen vara varken här eller där. Man undrar om sönderrivna utkast har draggats upp ur den välförtjänta glömskans tjärn och limmats ihop av desperata redaktörer. Historierna som målas upp är poänglösa och rumphuggna. Speciellt gäller detta den avslutande 'Början av Ån Bogsveigs saga' som framstår som ett försök till pastich på isländsk saga på vilken författaren av förklarliga skäl har tröttnat.

Men man läser inte Strindberg för innehållet eller för att instrueras utan helt och hållet för språkets. Denna fröjd han finner i att formulera sig, och som genomsyrar allt vad han skriver, oavsett huruvida det är bra eller dåligt. Att läsa Strindberg är att återförälska sig i det svenska språket, och överraskas över dess oanade möjligheter.

July 6, 2012 **Ulf Persson:** *Prof.em, Chalmers U.of Tech., Göteborg Sweden ulfp@chalmers.se*